

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Barbara Driessen

Orvelte Lente

Met de lentebodes in de tuin denk ik niet meer aan de “schaduwen boven Orvelte.”
Al besef ik dat dit het effect heeft van: denk niet aan bloemkool.

Want juist waaraan je niet wilt denken dringt zich op.

Vanmorgen beleefde ik een geluksmoment. Het stinkdier was terug! De eerste dag die aankondigde dat de winterslaap nu echt voorbij is. Vorige jaren heb ik me geërgerd aan en me beklaagd om de penetrante lucht, stank zelfs, van het tot huisdier geworden beest. Waarschijnlijk een steenmarter maar een hazelmuis of eekhoorn is me ook niet vreemd. Het geluksmoment zat in het herkennen van de voorjaarsaankondiging. De natuur die het eigen ritme volgt. Het is bijna troostend en geeft zowel hoop als verlangen.

Ik ben vast niet de enige die drie dagen binnenshuis heeft doorgebracht terwijl de storm alles schoon blies. Dvd's die allang klaar lagen om te worden bekeken, kregen alle aandacht tijdens de driedaagse. Der Heimat en Silent Witness met een zak cashewnoten, het toppunt van kijkgenot. Ik hoop dat ik straks met een vrolijke noot op de weegschaal durf!

Het is nu alleen nog maar geduld hebben. Wachten tot de modderige paden weer goed begaanbaar zijn. Dan wordt het: de paden op de lanen in. Met mijn tot de lente bewaarde happy stones. De klein-geluk stenen, beschilderd met een boodschap. Ik vond er vorig voorjaar tijdens wandelingen erg veel die inmiddels door het land zwerven. Want dat is de bedoeling, het is een ritueel geworden dat mensen verbindt.

Het doet me ook denken aan paaseieren zoeken. Ook zo'n ritueel dat in ere gehouden wordt. Ik denk dat de tijd gekomen is waarop mensen gaan beseffen hoe belangrijk het is om rituelen te hebben. Persoonlijke en verbindingsriten. Dat is niks zwevends maar geeft juist extra accent aan gebeurtenissen,. Bijvoorbeeld mijn eetgroepje de eerste dinsdag van de maand, zelfs het buitenzetten van de kliko op vrijdag kan een ritueel zijn.

De handeling wordt een ritueel door de aandacht die je geeft.

Dan denk ik weer aan de lentebodes: de sneeuwkllokjes en het tere groen. Als ik de kliko aan de straat zet loop ik langs de steeds uitbundiger wordende sneeuwkllokjes en sta daar even bij stil: mijn kliko ritueel!

Mooi voorjaar!

Barbara Driessen